

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 1C/93/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7622205200
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Gargulová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2023:7622205200.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Jana Gargulová, v právnej veci žalobcu: A. B. C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom D. E. XXXX/XX, XXX XX F. G. H., právne zastúpený JUDr. Marcelou Kuníkovou, advokátom so sídlom Bernolákova 1053/17, 052 01 Spišská Nová Ves, proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, 812 85 Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanému sa priznáva plná náhrada trov konania.

III. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 7.10.2022 domáhal voči žalovanému náhrady škody vo výške 4.701,96 € a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 40.000- € spolu s úrokom z omeškania a náhrady trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnili tým, že uznesením povereného príslušníka PZ zo dňa 30. 06. 2010, č. k. ČVS: ORP-587/OEK-SN-2009 bolo voči žalobcovi vznesené obvinenie pre trestný čin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona a pre trestný čin poškodzovanie veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a) a ods. 4 Trestného zákona. Proti tomuto uzneseniu o vznesení obvinenia podal žalobca ako obvinený dňa 11. 07. 2010 sťažnosť.

3. Prokurátor Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves uznesením ako nedôvodnú zamietol. Následne boli vykonané úkony v prípravnom konaní.

4. Dňa 01. 03. 2013 bola zo strany Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves podaná na Okresnom súde v Spišskej Novej Vsi na žalobcu obžaloba sp. zn.: 2 Pv 813/09 - 65 pre prečin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1, ods. 4 TZ a pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 TZ. Vec bola z dôvodu námietky zaujatosti z Okresného súdu Spišská Nová Ves postúpená na Okresný súd v Rožňave.

5. Okresný súd Rožňava uznesením č. k. 3T 111/2013 z 19. 11. 2013 obžalobu odmietol a trestnú vec vrátil do prípravného konania. Voči uzneseniu podal prokurátor dňa 26. 11. 2016 sťažnosť sp. zn.: 2 Pv 873/09 – 73 na Okresnom súde, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 8 To 128/2013-3502 z 20. 01. 2014, ktorým potvrdil predmetné uznesenie Okresného súdu v Rožňave.

6. Uznesením Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves č. k. 2 Pv 3/18/8810-82 zo dňa 19. 12. 2019 (právoplatné dňa 03. 02. 2020) došlo k zastaveniu trestného stíhania obvineného vo vzťahu k trestnému činu poškodzovanie veriteľa a trestné stíhanie pre trestný čin sprenevery bolo vylúčené na samostatné konanie pod ČVS: ORP-511/1-VYS-SN-2019, kde konanie v tejto veci je v súčasnosti prerušené.

7. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobcovi bolo nezákonne vznesené obvinenie pre prečin poškodzovanie veriteľa, teda Uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 30.10.2010, ČVS: ORP-587/OEK-SN-2009 je nezákonné. Nezákonné bolo aj Uznesenie prokurátora Okresnej prokuratúry, ktorým prokurátor zamietol ako nedôvodnú sťažnosť žalobcu proti uzneseniu o vznesení obvinenia. V rozpore so zákonom bola podaná aj obžaloba. O nezákonnosti vyššie uvedených rozhodnutí svedčí Uznesením Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves č. k. 2 Pv 3/18/8810-82 zo dňa 19. 12. 2019 (právoplatné dňa 03. 02. 2020), ktorým došlo k zastaveniu trestného stíhania obvineného.

8. Obvinenie a následné trestné stíhanie žalobcu veľmi ťažko zasiahli tak v súkromnom, v spoločenskom živote a pracovnom živote. Trestné stíhanie sa odrazilo na jeho zdraví, zasiahlo do jeho osobnosti, ochrany dobrého mena, cti, dôstojnosti a dobrej povesti a prejavilo sa aj po materiálnej stránke.

9. Žalobca dlhé roky v rámci spoločnosti I. J. K. .F. spolupracoval s mnohými podnikateľskými subjektmi, z ktorých mnohí boli v rámci vedeného trestného konania v pozícii svedkov. V konaní bolo vypočutých 85 svedkov, z ktorým mnohí boli dodávatelia/investori spoločnosti I. J. K.. Po tom, ako skončil ako štatutár v spoločnosti I. J. K., si založil novú spoločnosť I., F., kde jediným spoločníkom bola jeho manželka a snažil sa podnikat. V odborných činnostiach musel žalobca zanechať veľké projekty, ktoré začínal rozbiehať v iných štátoch a boli veľmi perspektívne, s vysokou nadhodnotou. S kolegami z iných firiem a vysokých škôl po spracovaní analýzy museli pre nedostatok finančných zdrojov a najmä jeho trestné stíhanie prerušiť, následne ukončiť. Boli to projekty, ktoré vysoko prevyšovali objemy výkonov prác počas existencie obchodných spoločností, ktoré dovtedy založil. Bolo potrebné cestovať a postupne štádiá projektu predkladať investorom a následne získavať platby. Bohužiaľ neboli finančné zdroje a v štádiu trestného stíhania banky neboli ochotné poskytnúť prekleňovacie úvery. Schválených súdom bolo 38 veriteľov. Každým znaleckým posudkom v trestnom konaní počet veriteľov narastal a skončil v roku 2018 na počte 91. Žiadneho z veriteľov nad počet 38 neschvaľoval súd, ale vyšetrovatelka OR PZ A. L.. Vyšetrovatelka PZ ich v konaní kontaktovala za účelom vykonania procesných úkonov s označením mňa, ako osoby trestne stíhanej pre spreneveru a poškodzovanie veriteľa. Dokonca aj tých, opakovane ktorí jej uviedli, že pohľadávky boli vyrovnané a firma I. – J. a.s. nemá voči nim žiadne podližnosti, ale v zozname veriteľov ich uvádzala. Po tejto korešpondencii žalobca cítil v komunikácii s nimi odmietanie už vtedy dohodnutej spolupráce, obmedzený prístup k odborným konferenciám a sympóziám, ako aj obmedzený prístup v rámci ČR a SR tunelárskej spoločnosti, čím dokonca mu prestal byť doručovaný aj odborný časopis.

10. V Meste F. G. H. sa od neho odvracali najmä kamaráti z „brandže“, samozrejme s posmeškami. Strácali jedného silného konkurenta. Participácia na vtedy rozbiehajúcich tunelárskych projektoch bola vylúčená a postupne musel prepúšťať zamestnancov a vykrývať finančné náležitosti z vlastných úspor. To, že bolo voči nemu vedené trestné konanie (či už v postavení svedka – podozrivého alebo obvineného nič na veci nemení, že títo bývalí dodávatelia/odberatelia/investori a pod. boli k veci vypočúvaní ako svedkovia a tak nadobudli dojem o trestnom pozadí konania žalobcu a žalobca tým stratil mnoho subjektov pre svoje podnikanie, čo ho zasiahlo aj po finančnej stránke a musel zápasiť v uvedenom období s nedostatkom financií. Zapojením investorov, s ktorými mal dlhodobý vzťah do vyšetrovania, v ktorom bol ako označovaný ako obvinený, stratil dôveryhodnosť a tým pádom aj zákazky.

11. Do začatia trestného konania bol jeho život bezúhonný, každý si ho vážil a považoval ho za bezúhonného a človeka s veľkým srdcom, ktorý nikdy nikomu neublížil. O obvinení zo sprenevery a poškodzovania veriteľa sa dozvedeli nielen jeho dodávatelia/odberatelia, ale aj jeho známi, susedia, priatelia, dozvedeli sa o tom ľudia okolia, kde býval. širšia rodina a pod. Mnohí z nich boli v súvislosti s vedením trestného konania vypočúvaní ako svedkovia, čo vážnym spôsobom zasiahlo do jeho základných ľudských práv jeho cti, dobrej povesti, dobrého mena a súkromia. Počas celého obdobia od vznesenia obvinenia až do oslobodenia spod obžaloby žalobca vo veľkom strese a žil v neistote, nakoľko žil v hrozbe trestu podľa Trestného zákona.

12. Trestné stíhanie a obvinenie z trestných činov malo dopad i na súkromný a rodinný život žalobcu. Po založení obchodných spoločností žalobca pribral do tímu aj manželku. Keďže spolu pracovali, stresy prinášali veľké nedorozumenia, problémy v spolunažívaní, až takmer rozvod, trpeli sme nedostatkom finančných prostriedkov z dôvodu straty investorov a dodávateľov, ktorí boli svedkami v trestnom konaní. Nedorozumenia boli medzi manželmi ako partnermi, ale aj vo vzťahu k dorastajúcim deťom.

13. V priebehu podnikania postupne s chodom spoločnosti, ako aj s činnosťou špeciálnych činností, žalobca oboznamoval aj deti, preto syn sa rozhodol študovať odbor tunelárstvo na strednom stupni a následne na VŠ vrtné odbory. Dcéra na VŠ sa venovala štúdiu manažmentu kvality. Pôvodne bol zámer, že deti sa tiež zamestnajú vo firme perspektívne a rodina bude spolu. Lenže za daných okolností, kedy pre prebiehajúce trestné konanie so mnou nechceli investori a dodávatelia spolupracovať, sa museli vydať na inú profesionálnu dráhu a opustiť rodinu. Po absolvovaní VŠ dcéra odišla pracovať do

Nemecka. Kontakty veľmi obmedzila, nakoľko trpela odlúčením od rodiny, priateľov a musela začínať úplne sama, čo ťažko znášala a osobný kontakt je veľmi obmedzený zo strany rodičov z dôvodu veľkého finančného obmedzenia, čím sa narušili aj vzťahy. Syn odišiel do ČR v časoch, keď firma začínala mať problémy z nedofinancovania prác a vzťahy ako aj u dcéry sa veľmi obmedzili. Z dôvodu dlhodobého obmedzenia finančných prostriedkov nebolo možné poskytnúť finančné prostriedky na štart, ako zabezpečenie nájomov, vybavenie nájomov a na návštevnosť neboli finančné prostriedky z našej strany. Museli sa uskrtnúť na návštevy raz za rok a to zo strany detí a na škodu rodinných vzťahov. V tých časoch sa syn oženil a nemohli mu prispieť ani na sobáš, lebo všetky úspory ostali vo firme, resp. financovali advokátov. Boli obmedzení finančne aj pri narodení vnúčat.

14. Psychický stres z trestného stíhania, neoprávnený zásah do jeho osobnosti, práva na ochranu mena, cti a dôstojnosti sa odrazili aj na jeho zdravotnom stave.

15. 1. júla 2009 podal bývalý správca konkurznej podstaty trestné oznámenie pre trestný čin poškodzovanie veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a) a ods. 4 Trestného zákona a trestný čin sprenevery podľa § 213 ods. 1 trestného zákona. Na jeho základe dňa 30. 06. 2010 vyšetrovateľ PZ, Odbor kriminálnej polície Spišská Nová Ves uznesením ČVS: ORP-587/OEK-SN-2009 vznesol voči žalobcovi obvinenie.

16. V súvislosti so začatím trestného konania, kde boli preverované skutočnosti, či došlo k spáchaniu predmetných trestných činov žalobcom, napriek tomu, že obvinenie ešte nebolo vznesené, zažíval žalobca obrovský stres a bol nútený vyhľadať odbornú pomoc psychiatra. Prvý krát vyhľadal odbornú pomoc psychiatra v roku 2009, kedy mu lekárka diagnostikovala F43.0 „akútnu stresovú reakciu, reakcia na ťažký stres a adaptačné poruchy“ a nasadil medikamentóznú liečbu. Od januára 2009 pravidelne navštevoval psychiatrickú ambulanciu, kde ho ošetrovali C. C. M., D. N. a C. O. I., kde mu bola neskôr po medikamentóznej liečbe diagnostikovaná diagnóza F43.2 - adaptačná porucha a naďalej nasadená medikamentózna liečba. Dôvodom návštevy psychiatrickej ambulancie boli stres, napätie z prebiehajúceho trestného konania a obavy z budúcnosti. Koncom roku 2010 mu bolo navrhované ústavné liečenie, ktoré si nemohol dovoliť. Na odporúčanie psychiatra začal žalobca od novembra 2019 navštevovať psychologickú ambulanciu C. M. B.. Z výsledkov odborného vyšetrenia vyplýva, že v jeho prežívaní dominuje emočná labilita, subdepresia, somatizácia, únavový syndróm, čo je zjavne dôsledkom predchádzajúcich životných situácií (rozvod) a jedným z príznakov depresie. V dotazníku depresivity skóruje stredne závažná depresia. Do dnešného dňa musí užívať predpísané lieky 3 x denne, nevie bez liekov existovať. Z dôvodu psychického napätia v súvislosti s trestným stíhaním sa mu zvýšil tlak vysoko nad prípustnú hranicu, pričom musel nastúpiť na PN. Do dnešného dňa je kontrolovaný ambulantne a používa medikamentóznú liečbu. Dlhodobé psychické vypätie a stres sa odrazili aj v poškodení oka. Od 07.10.2016 žalobca zistil poškodenie pravého oka, čím bolo okamžitou hospitalizáciou zistené v 1/2 až 2/3 zorného poľa postihnutie a odumretie sietnice s dôsledkami do dnešného dňa. Pre udržanie funkčnosti oka a zabránenie zhoršeniu zraku, až možnú stratu zraku, je nútený každý rok absolvovať 10 dňové preliečenie v Ústave vo H. J. poberaním infúznej liečby. Dňa 31.01.2019 navštívil žalobca gastroenterologickú ambulanciu pre pretrvávajúce trojuholníkové bolesti. Z lekárskej správy vyplýva, že žalobca od novembra 2018 opätovne začal užívať lieky a trpí diagnózou H30 - dyspepsiou a K21.0 - gastroezofágová refluxová choroba s ezofagitídou. Zo správy C. P. M. zo dňa 03.01.2022 vyplýva, že sa žalobca dlhodobo lieči na vysoký krvný tlak a od 01/2011 na diabetes. Žalobca v priebehu trvania trestného stíhania začal pre urologické problémy navštevovať urologickú ambulanciu C. Q. I..

17. Ako vyplýva z predložených lekárskejších správ, dôsledkom dlhodobého tlaku a stresu z trestného konania boli u žalobcu psychické problémy, problémy so spánkom, problémy s vysokým tlakom, cievne poruchy, arytmia, cukrovka, poškodenie optického nervu pravého oka, žalúdočné problémy a urologické problémy, ktoré majú psychosomatický pôvod a teda boli vyvolané aktuálnym psychickým stavom žalobcu a sú teda opäť iba dôsledkom dlhodobého tlaku a stresu z trestného konania.

18. Škoda, ktorá žalobcovi vznikla, vznikla z následkom vzniknutých trov právneho zastupovania žalobcu v proti nemu vedenom trestnom konaní.

19. V súlade s § 18 zákona č. 514/2003 Z. z. žalobca má nárok na náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré vynaložil v trestnom konaní vo výške 4.701,96 € /platba 201,96 € JUDr. Peter Balaška, 4.500, € JUDr. Helena Knopová/.

20. Z dôvodu nezákonného uznesenia o vznesení obvinenia, nezákonného trestného stíhania v trvaní 10 rokov ako aj nezákonného podania obžaloby došlo u žalobcu k ujme na jeho osobnostných právach, na zdraví, na osobnom, rodinnom, pracovnom, spoločenskom živote, si žalobca uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 40.000 €. Uvedená suma je odôvodnená dĺžkou trestného stíhania (10 rokov!!!!) a mierou zásahu. V tejto súvislosti poukazuje aj na judikatúru vo veci rozhodovania

o náhrade nemajetkovej ujmy v činnosti súdov v SR. V konaní 3 Cdo 821/2015 NS SR bola priznaná škoda vo výške 77.000,- € za uznesenie vyšetrovateľa PZ o trestnom stíhaní. V konaní 3 M Cdo 10/2018 bola priznaná nemajetková ujma vo výške 26.555,14 € za nezákonné vznesenie obvinenia a následné trestné stíhanie. V konaní 1 Cdo 133/2018 bola priznaná nemajetková ujma vo výške 75.000,- € za nezákonné rozhodnutie orgánu verejnej moci, nezákonné trestné stíhanie.

21. Na základe vyššie uvedených skutočností, v súlade s § 17 zákona č. 514/2003 Z. z., v súlade s § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka žiada o náhradu nemajetkovej ujmy pre žalobcu výške 40.000,- €.

22. Čo sa týka náhrady škody, tak tu si uplatňujeme náhradu trov právneho zastúpenia v trestnom konaní vo výške 4.701,96 €, ktoré žalobca zaplatil advokátom, ktorí ho v konaní zastupovali.

23. Na základe vyššie uvedených skutočností má žalobca za to, že nárok na náhradu škody je dostatočne dôvodný, že bola jednoznačne preukázaná nezákonnosť trestného stíhania žalobcu a závažnosť dôsledkov, ktoré ním boli zavinené.

24. V súlade s § 15 a nasl. zákona č. 514/2003 Z. z. žalobca prostredníctvom právnej zástupkyne požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie návrhu. Žiadosť bola doručená žalovanej dňa 15. 02. 2022. Dňom nasledujúcim po doručení sa žalovaný dostal do omeškania.

25. Náhrady nemajetkovej ujmy sa žalobca domáha v súlade s §17 a nasl. zákona č. 514/2003 Z. z., ako aj v súlade s 11 a nasl. zákona č. 40/1964 Z. z. Občiansky zákonník..

26. Žalovaný listom zo dňa 08. 07. 2022 odpovedal, že nárok neuznáva.

27. Náhrady nemajetkovej ujmy sa žalobca domáha v súlade s §17 a nasl. zákona č. 514/2003 Z. z., ako aj v súlade s 11 a nasl. zákona č. 40/1964 Z. z. Občiansky zákonník.

28. K žalobe žalobca pripojil:

- Uznesenie o vznesení obvinenia ČVS: ORP-587/OEK-SN-2009 obvinenie zo dňa 30.06.2010,
- Sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia zo dňa 11.07.2010,
- Obžaloba zo dňa 01. 03. 2013,
- Uznesenie Okresného súdu v Rožňave, sp. zn.: 3T/11/2013,
- Sťažnosť prokurátora 2 Pv 873/09 - /9 zo dňa 25. 11. 2013,
- Uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8 To 128/2013-3502 z 20. 01. 2014,
- Uznesenie Okresnej prokuratúry v Spišskej Novej Vsi č. k.: 2Pv3/18/8810-82 zo dňa 19. 12. 2019,
- Výpis z OR SR – I., F.,
- Lekárske správy,
- Čestné prehlásenie JUDr. Knopovej, Potvrdenie o vykonaných platbách, Faktúra JUDr. Balaška.
- List žalovaného zo dňa 08. 07. 2022 ako odpoveď na žiadosť žalobcu.

29. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom patrí medzi základné práva, ktorých dostupnosť podľa článku 51 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je odkázaná na zákon č. 514/2003 Z.z.. Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom v zmysle článku 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky však nie je právom absolútnym, pretože v zmysle článku 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s článkom 51 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky podlieha zákonným obmedzeniam upravujúcim predpoklady na jej uplatnenie, t.j. náhrada škody sa neposkytuje automaticky každému, voči komu orgán verejnej moci porušil jeho ochranu priznanú právnym poriadkom, ale iba tomu, u ktorého sú splnené všetky predpoklady ustanovené v zákone č. 514/2003 Z.z. (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4MCdo 20/2009).

30. Právo na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci podlieha premlčaniu. Súčasná právna úprava v § 19 ods. 1, ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. stanovuje objektívnu a subjektívnu lehotu premlčania práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci. Subjektívna premlčacia lehota práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci je trojročná a začína plynúť odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Pokiaľ je však podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej moci, plynie táto trojročná premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia príslušného orgánu, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktorým bola spôsobená škoda (§ 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.). Objektívna premlčacia lehota je 10-ročná a začína plynúť odo dňa doručenia nezákonného rozhodnutia poškodenému (§ 19 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.).

31. Obidve premlčacie doby (objektívna a subjektívna) začínajú plynúť a končia nezávisle od seba. Všeobecne však platí, že nárok na náhradu škody treba uplatniť v čase, kedy ešte plynú obe lehoty, t.j. lehota objektívna a v jej rámci lehota subjektívna; márnym uplynutím jednej z týchto lehôt sa nárok premlčuje, aj keď poškodenému ešte plynie aj druhá premlčacia lehota.

32. Žalobca odvodzuje svoj nárok na náhradu škody z nezákonného rozhodnutia v rozsahu uznesenia o vznesení obvinenia. Uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru Slovenskej republiky Úradu justičnej a kriminálnej polície odboru justičnej polície Spišská Nová Ves ČVS: ORP-587/OEK-SN-2009 zo dňa 30.6.2010 bolo žalobcovi preukázateľne oznámené 9.7.2020, z čoho vyplýva, že objektívna lehota na uplatnenie práva na náhradu škody uplynula najneskôr 9.7.2020. Žalobca v uvedenej 10-ročnej lehote nielenže si svoj nárok neuplatnil žalobou na súde, ale v tejto lehote ani len nedoručil žiadosť Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Tú Generálna prokuratúra Slovenskej republiky prijala až 15.2.2022, t.j. po uplynutí objektívnej desaťročnej lehoty. Žalovaný má za to, že v danom prípade došlo k márnemu uplynutiu premlčacej doby, ktorá má za následok premlčanie práva, o ktoré ide. Právo žalobcu sa nevykonalo v dobe ustanovenej zákonom.

33. Žalobca vo svojej žalobnej replike uviedol, že žalovaný námietku premlčania opiera o prvú vetu § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.. Tvrdí, že žalobca opiera svoj nárok na náhradu škody z nezákonného Uznesenia PZ zo dňa 30. 06. 2010, doručeného žalobcovi dňa 9. 7. 2010. V prvom rade, žalobca opiera svoj nárok o nezákonné Uznesenie PZ, ale aj o nezákonnosť podanej obžaloby.

34. Žalovaný ďalej opomína druhú vetu § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.. Uznesenie PZ, i obžaloba, boli zrušené Uznesením Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves zo dňa 19. 12. 2019 č. k. 2Pv 3/18/8810-82, ktorým došlo k zastaveniu trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vo veci prečinu poškodzovania veriteľa. Zmysel druhej vety citovaného ustanovenia je, že okamihom doručenia uznesenia o vznesení obvinenia sa poškodený nedozvedel o škode. O škode sa mohol poškodený dozvedieť až okamihom, kedy bolo uznesenie alebo obžaloba zrušené Uznesením o zastavení trestného stíhania Okresnej prokuratúry zo dňa 19. 12. 2019, z ktorého sa poškodený dozvedel, že trestné stíhanie voči nemu bolo nezákonné, obvinenie proti nemu bolo vznesené nezákonne i obžaloba voči nemu bola podaná nezákonne. Okamihom doručenia uznesenia PZ o vznesení obvinenia a začatia trestného stíhania voči nemu sa obvinený o škode nedozvedel.

35. Žalovaný nesprávne aplikoval citované ustanovenia § 19 zákona č. 514/2003 Z. z.. Uznesenie o zastavení trestného stíhania bolo vydané 19. 12. 2019. Žalobca nemá vedomosť o dátume jeho doručenia, avšak právoplatnosť nadobudlo dňa 3. 2. 2020, a teda logicky bolo doručované v období medzi 19. 12. 2019 a 9. 2. 2020. Premlčacia doba uplynie najskôr uplynutím 3 rokov odo dňa doručenia, čiže v období medzi 19. 12. 2022 – 9. 2. 2023.

36. Svoj nárok si v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. uplatnil u žalovaného dňa 15. 2. 2022, kedy bola žalovanému doručená jeho žiadosť o predbežné prerokovanie nároku. V zmysle § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. odo dňa podania žiadosti, počas predbežného prerokovania nároku, premlčacia lehota neplynie, a teda i žalobu žalobca podal v rámci plynutia premlčacej doby, dňa 7. 10. 2022.

37. Žalovaný na to vo svojej žalobnej duplike uviedol, že nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré sa neskončilo právoplatným odsúdením, je judikatúrou súdov považovaný za špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu podľa 514/2003 Z.z., ktorý sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Základné podmienky vzniku tohto nároku ustanovuje § 6 ods. 1 uvedeného zákona a to jednak tým že stanovuje ako predpoklad vzniku nároku na náhradu škody vydanie nezákonného rozhodnutia a ďalej jeho zmenu alebo zrušenie pre nezákonnosť príslušným orgánom. Zmyslu a účelu § 6 ods. 1 veta prvá zákona č. 514/2003 Z.z. zodpovedá taká interpretácia tohto ustanovenia, v zmysle ktorej rovnaké dôsledky ako zrušenie nezákonného uznesenia o začatí trestného stíhania i o vznesení obvinenia má tiež rozhodnutie o zastavení trestného stíhania alebo oslobodenie obvineného spod obžaloby vydané z dôvodu, že sa nepotvrdil, predpoklad o spáchaní trestného činu (nález Ústavného súdu II. ÚS 25/2011 a I. ÚS 320/2016). Systematickým a logickým extenzívnym výkladom teda súdna prax dospela k záveru, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Tieto závery boli prijaté súdnou judikatúrou už v čase platnosti zákona č. 58/1969 Zb., ale sú napriek zmene právnej úpravy stále použiteľné (rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 4 M Cdo15/2009 i rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 167/2016). Zastavenie trestného stíhania znamená, že predpoklad o spáchaní trestného činu sa nenaplnil, teda vyšla najavo nezákonnosť rozhodnutia o začatí trestného stíhania.

38. S poukazom na vyššie uvedenú judikatúru súdov je možné pri zastavení trestného stíhania odvodzovať nárok na náhradu škody z uznesenia o začatí trestného stíhania a nie z podanej obžaloby, ako to uvádza žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 16.12.2022.

39. Uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru Slovenskej republiky Úradu justičnej a kriminálnej polície odboru justičnej polície Spišská Nová Ves ČVS: ORP-587/OEK-SN-2009 zo dňa 30.6.2010 bolo žalobcovi preukázateľne oznámené 9.7.2010. Žalobcovi bolo rozhodnutím Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves č.k. 2Pv 3/18 zo dňa 19.12.2019, v spojení s rozhodnutím Krajskej prokuratúry Košice 3Kpt 457/19/8800 zastavené trestné stíhanie, pričom rozhodnutie o zastavení trestného stíhania mu bolo preukázateľne doručené dňa 23.12.2019.

40. Platná právna úprava rozlišuje objektívnu lehotu (§ 19 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.) a subjektívnu lehotu (§ 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.) premlčania práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci. Subjektívna premlčacia lehota práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci je trojročná a začína plynúť odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Pokiaľ je však podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej moci, plynie táto trojročná premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia príslušného orgánu, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktorým bola spôsobená škoda.

41. Subjektívna premlčacia lehota začala žalobcovi plynúť 23.12.2019 a uplynula 23.12.2022. V prípade zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu verejnej moci je objektívna lehota desať rokov a premlčacia lehota začína plynúť odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda. Objektívna desaťročná začala žalobcovi plynúť doručením uznesenia o začatí trestného stíhania a teda dňa 9.7.2010 a uplynula 9.7.2020. Žalobca podal u žalovaného žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 15.2.2022 a žalobu na súde dňa 7.10.2022.

42. Žalovaný preto trvá na tom, že nárok žalobcu je s poukazom na § 19 ods. 1, ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. premlčaný. Je síce pravdivé tvrdenie žalobcu, že podal žalobu v rámci trojročnej subjektívnej lehoty, avšak až po uplynutí desaťročnej objektívnej lehoty na uplatnenie práva. Obidve premlčacie doby (objektívna a subjektívna) začínajú plynúť a končia nezávisle od seba. Všeobecne však platí, že nárok na náhradu škody treba uplatniť v čase, kedy ešte plynú obe lehoty, t.j. lehota objektívna a v jej rámci lehota subjektívna; márnym uplynutím jednej z týchto lehôt sa nárok premlčuje, aj keď poškodenému ešte plynie aj druhá premlčacia lehota.

43. Pokiaľ žalobca vo svojom vyjadrení uvádza, že žalovaný pri námietke premlčania nesprávne aplikoval ustanovenie § 19 zákona č. 514/2003 Z.z., k tomu poukazuje žalovaný na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 44/2017 z 21. novembra 2017. V predmetnom rozhodnutí Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) síce zrušil rozhodnutie, ktorým bola zamietnutá žaloba o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím z dôvodu premlčania, avšak nie preto, žeby súd nesprávne aplikoval ustanovenie § 19 zákona č. 514/2003 Z.z., ale preto, že dospel k záveru, že vznesenie námietky premlčania v prejednávacom prípade bolo v rozpore s dobrými mravmi, keď objektívna desaťročná lehota uplynula žalobcovi ešte predtým, než mu začala plynúť subjektívna trojročná lehota na uplatnenie nároku. V prejednávacom prípade však žalobcovi začala plynúť subjektívna lehota oznámením uznesenia o zastavení trestného stíhania dňa 23.12.2019, pričom objektívna lehota mu uplynula 9.7.2020. Žalobca mal teda viac ako pol roka na to, aby si svoj nárok na náhradu škody uplatnil.

44. Zo žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 15.2.2022 adresovanej žalobcom Generálnej prokuratúre SR (č.l. 10-13) vyplýva, že predmetom predbežného prerokovania bola náhrada škody spočívajúca v náhrade trov právneho zastúpenia v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným rozhodnutím a náhrada nemajetkovej ujmy. Súčasťou tohto prerokovania teda nebola náhrada škody v súvislosti s prietahmi v konaní, teda v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom. Tento nárok bol žalobcom uplatnený až v priebehu konania podaním zo dňa 9.1.2023 (č.l. 104).

45. Súd na pojednávaní vypočul i svedkyňu I. C., manželku žalobcu, ktorá sa vyjadrila najmä ku skutočnostiam týkajúcich sa časti uplatneného nároku na úhradu nemajetkovej ujmy, avšak sa i vyjadrila, že má vedomosť o tom, že bola uhradená faktúra JUDr. Petra Balašku vo výške 201,96 eur, uhradzala ju svedkyňa v hotovosti. Jej výpoveď sa nachádza na č.l. 149-151 spisu.

46. Po vykonanom dokazovaní mal súd preukázané, že žaloba nie je opodstatnená.

47. Predmetom tohto sporu je náhrada škody z nezákonného rozhodnutia (nezákonného vznesenia obvinenia), pričom v priebehu konania podaním zo dňa 16.12.2022 žalobca uviedol, že opiera svoj nárok aj o nezákonnosť podanej obžaloby (č.l. 86 spisu) a následným podaním zo dňa 19.1.2023 (č.l. 104)

poukázal na to, že predmetom toho sporu je aj náhrada škody za nesprávny úradný postup (prieťahy v konaní).

48. Podľa § 1 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len ako „zákon“) tento zákon upravuje

- a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci,
- b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len "územná samospráva") za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy,
- c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

49. Podľa § 2 cit. zák. na účely tohto zákona

- a) výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb,
- b) orgán verejnej moci je
  - i. štátny orgán,
  - ii. orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

50. Podľa § 3 ods. 1,2 cit. zákona štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

(2) Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

51. Podľa § 4 ods. 1 písm. f) cit. zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

52. Podľa § 5 ods. 1 cit. zákona právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

53. Podľa § 6 ods. 1, 2 cit. zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. (2) Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

54. Podľa § 9 ods. 1 cit. zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

55. Podľa § 15 ods. 1 cit. zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadost") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

56. Podľa § 16 ods. 1 - 4 cit. zákona (1) zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

(2) Príslušný orgán neprihliada na žiadosť, ak žiadosť nemá náležitosti podľa odseku 1 a poškodený na výzvu príslušného orgánu v určenej lehote neodstránil nedostatky žiadosti; tým nie je dotknuté právo poškodeného domáhať sa za splnenia podmienok podľa tohto zákona uspokojenia nároku alebo jeho časti na súde.

(3) Ak žiadosť už bola prerokovaná, príslušný orgán túto skutočnosť oznámi žiadateľovi s odôvodnením, že žiadosť už bola prerokovaná a na opakovanú žiadosť príslušný orgán ďalej neprihliada.

(4) Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

57. Podľa § 17 ods. 1 - 4 cit. zákona (1) uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

(2) V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

(3) Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,

b) závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,

c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,

d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

(4) Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

58. Podľa § 18 ods. 1 - 3 cit. zákona (1) náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

(2) Náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

(3) Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. 9) Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

59. Podľa § 19 ods. 1 - 2 cit. zákona (1) právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

(2) Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.

60. Obrana žalovanej spočívala vo vznesení námietky premlčania k nároku žalobcu uplatneného v žalobe, t.j. z nezákonného rozhodnutia a vo vzťahu k náhrade škody za nesprávny úradný postup bola namietaná skutočnosť, že táto časť nároku nebola predmetom predbežného prejednávania nároku.

61. Súd vychádzal z týchto nesporných skutočností:

- voči žalobcovi bolo vedené trestné stíhanie sprenevery a poškodzovania veriteľa na základe vznesenia obvinenia zo dňa 30.6.2010,
- vo vzťahu k trestnému stíhaniu žalobcu za trestný čin poškodzovania veriteľa bolo trestné stíhanie právoplatne zastavené dňa 3.2.2020,
- podaním zo dňa 15.2.2022 žalobca na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky podal žiadosť o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy z nezákonného vznesenia obvinenia a v žiadosti bolo poukázané i na nezákonné podanie obžaloby.

62. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky listom zo dňa 8.7.2022 rozhodla o neuspokojení nároku na náhradu škody, pričom ako titul bolo označené uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru Slovenskej republiky Úradu justičnej a kriminálnej polície Spišská Nová Ves z 30. júna 2010 ČVS: ORP-587/OEK-SN-2009, ktorým bolo žalobcovi podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku vznesené obvinenie z prečinu poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a), ods. 4 Tr. zákona a z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona.

63. Dôvodom nevyhovenia uplatneného nároku bol premlčaný nárok.

64. Spornou skutočnosťou bol namietaný premlčaný nárok žalobcu a skutočnosť, že náhrada škody za nesprávny úradný postup nebola predmetom predbežného prejednania nároku.

65. Zodpovednosť štátu podľa § 1 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. je občianskoprávnou zodpovednosťou objektívnou bez ohľadu na zavinenie.

66. Vznik zodpovednosti sa viaže na existenciu určitých skutočností alebo skutkových relácií, ktoré určuje zákon a súhrn ktorých tvorí zákonnú skutkovú podstatu protiprávneho činu (zodpovednostnú skutkovú podstatu). Prvkami skutkovej podstaty, naplnenie ktorej má za následok vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím sú:

1/ subjekt (orgán štátu)

2/ predmet (nezákonným rozhodnutím porušený právny vzťah)

3/ správanie subjektu (jeho rozhodnutie resp. postup)

4/ výsledok spočívajúci v škode

5/ príčinná súvislosť medzi správaním (rozhodnutím) a výsledkom (škodou)

6/ protiprávnosť – nezákonnosť.

67. Pre vznik tejto zodpovednosti musia byť splnené všetky zákonom vyžadované podmienky.

68. Súd vyzval zástupkyňu žalobcu na vyjadrenie sa k pojmovým znakom škody, ktorá sa v tomto smere vyjadřila tak, že „súd pozná právo“ – zápisnica zo dňa 22.3.2023.

69. Až vo svojom záverečnom prednese uviedla, že v dôsledku vznesenia obvinenia a vedenia trestného stíhania a nesprávneho úradného postupu bola žalobcovi spôsobená škoda a nemajetková ujma a preukázali i príčinnú súvislosť, pričom škoda spočíva v nákladoch na trovy právneho zastúpenia, ktorú žalobca preukázal faktúrou od JUDr. Petra Balašku na sumu 201,96 €, svedeckou výpoveďou manželky žalobcu I. C. a potvrdeniami o bankových transakciách, hotovostných vkladoch na účet JUDr. Heleny Knopovej, ako aj jej čestným prehlásením o úhrade trov právneho zastúpenia. Zároveň uviedla, že žalobca preukázal, že v dôsledku nezákonného trestného stíhania a nesprávneho úradného postupu mu bola spôsobená majetková ujma spočívajúca vo výraznom ochromení jeho súkromného, spoločenského, pracovného a rodinného života, v zhoršení jeho zdravotného stavu a predovšetkým v nepretržitých obavách a úzkosti pred nezákonnými zásahmi proti nemu zo strany orgánov verejnej moci, ktoré mali svoj pôvod v nezákonnom rozhodnutí i nesprávnom úradnom postupe Okresného riaditeľstva policajného zboru, úradu justičnej a kriminálnej polície Spišská Nová Ves.

70. Pokiaľ sa týka samotného vzniku škody, žalobca doložil súdu len listiny, ktoré predložil Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky v rámci žiadosti o predbežné prejednanie nároku. Už v zamietavom liste Generálna prokuratúra Slovenskej republiky konštatovala riadne nezdokladovanie vzniknutej škody. Napriek tomu žalobca predložil spolu so žalobou totožné listiny súc si vedomý nedostatočného preukázania svojho nároku. Z týchto listín nie je preukázané, že platby žalobcu boli reálne uhradené tak, ako to bolo konštatované v rámci predbežného prejednania nároku. Ani v tomto konaní žalobca túto skutočnosť nepreukázal.

71. Je síce pravdou, že požadoval doplnenie dôkazov v tomto smere vyžiadanim si listín od právnych zástupcov žalobcu v trestnom konaní, čím sa však snažil svoju dôkaznú povinnosť previesť na súd.

72. Súd tieto návrhy na doplnenie dokazovania zamietol s poukazom na to, že nie je úlohou súdu nahrádzať dôkaznú povinnosť strany sporu, zvlášť za situácie, že žalobca si bol už v čase podávania žaloby vedomý dôkaznej núdze v spore. Strana má totiž v spor nielen povinnosť tvrdenia, ale aj dôkaznú povinnosť na preukázanie svojich tvrdení.

73. Žalobca ani nepreukázal, že nie je v jeho možnostiach takýto dôkaz zabezpečiť, resp. prečo by jeho povinnosť mal prevziať na seba súd. Je síce pravdou, že manželka žalobcu na pojednávaní dňa 5.5.2023 vypovedala, že faktúru v prospech JUDr. Petra Balašku vo výške 201,96 eur v hotovosti zaplatila ona, toto svoje tvrdenie nepodložila žiadnymi listinami.

74. Je teda jednoznačné, že žalobca nepreukázal naplnenie pojmových znakov uplatneného nároku z titulu náhrada škody pri výkone verejnej moci, pretože ani v písomných podaniach a ani na pojednávaní nepreukázal najmä príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodou, pričom túto okolnosť namietala žalovaná strana vo svojom písomnom podaní.

75. Je potrebné aj zároveň uviesť, že predmet sporu žalobca vymedzil v žalobe ako náhrada škody z nezákonného rozhodnutia (nezákonného vznesenia obvinenia), pričom je súd viazaný len skutkovým vymedzením v žalobe, nie právnou kvalifikáciou.

76. Ako je konštatované vyššie, predmetom sporu sú dva nároky, a to:

1/ náhrada škody z nezákonného rozhodnutia (nezákonného vznesenia obvinenia), ktorý nárok bol aj uplatnený v žalobe a vo vzťahu ku ktorému bola vznesená námietka premlčania bez obligatórnej povinnosti § 15,

2/ náhrada škody za nesprávny úradný postup (prieťahy v konaní), ktorý nárok bol uplatnený až v priebehu súdneho sporu a to bez obligatórnej povinnosti podľa § 15.

77. Pokiaľ sa týka náhrady škody z nezákonného rozhodnutia, tento nárok bol i predmetom predbežného prejednávania nároku s výsledkom nevyhovenia uplatneného nároku z dôvodu premlčania nároku.

78. Aj súd sa stotožňuje s týmto stanoviskom, pretože platná právna úprava v § 19 zákona č. 514/2003 Z.z. rozlišuje subjektívnu a objektívnu premlčaciu lehotu, pričom subjektívna trojročná lehota plynie odo dňa, kedy sa poškodený dozvedel o škode. Pokiaľ je však podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej moci, plynie táto 3-ročná premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktorým bola spôsobená škoda.

79. Subjektívna premlčacia lehota začala žalobcovi plynúť 23.12.2019 a uplynula 23.12.2022.

80. V prípade zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu verejnej moci je objektívna lehota 10 rokov a premlčacia lehota začína plynúť odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda.

81. Objektívna 10 ročná lehota začala žalobcovi plynúť doručením uznesenia o začatí trestného stíhania, t. j. dňom 9.7.2010 a uplynula 9.7.2020.

82. Žalobca podal u žalovaného žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 15.2.2022 a žalobu na súde dňa 7.10.2022, teda po uplynutí objektívnej premlčacej lehoty.

83. Z toho teda vyplýva, že žalobca podal žalobu síce v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej lehoty (dňa 15.2.2022 žiadosť o predbežné prejednanie sporu a dňa 7.10.2022 podal žalobu na súde), ale po uplynutí objektívnej premlčacej lehoty, ktorá uplynula 9.7.2022.

84. Tento nárok žalobcu je plne premlčaný.

85. Pokiaľ sa týka druhej časti žaloby (náhrada škody za nesprávny úradný postup - prieťahy v konaní), ktorý nárok bol uplatnený až v priebehu súdneho sporu, vo vzťahu k priznaniu tohto nároku bráni

podstatná skutočnosť, a to fakt, že táto časť žaloby nebola predmetom predbežného prejednania nároku, čo je obligatórnou podmienkou podania žaloby v zmysle § 15 cit. zákona.

86. Z týchto dôvodov súd žalobu ako neopodstatnenú zamietol.

87. Zamietnutie žaloby sa tak vzťahuje i na nemajetkovú ujmu, predpokladom priznania ktorej je úspešné uplatnenie, a teda priznanie samotnej náhrady škody, a to napriek preukazovaniu tohto nároku žalobcu listinnými dôkazmi a výpoveďou svedkyne I. C., manželky žalobcu.

88. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP. V konaní bol úspešný žalovaný, preto mu súd priznal právo na plnú náhradu vzniknutých trov konania.

89. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP (viď. vyššie), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.